

sionen, men han bør formentlig lige saavel som Distriktslægen under den offentlige Behandling tiltræde Sundhedskommissionen. Dertil figter Vædringsforslaget under Nr. 1. — I Vædringsforslaget under Nr. 2 har man foreslaaet, at det fastslaas for de ordentlige Sundhedskommissioners Vedkommende, at Politimesteren skal være Formand. Det er Noget, der formentlig bør være saa. Der er vel dem, som mene, at det er naturligt, at Distriktslægen er Formand; men denne Anstufelse beror paa en Misforstaaelse af Formandens Gjerning. Det følger af sig selv, at Distriktslægen skal udøve den saglige Hovedvirksomhed ved Besjæmpelsen af Epidemier, men det er netop, for at han kan helige sine Kræfter dertil, af Vigtighed, at han er fri for de Pligter, der paahvile Formanden, f. Ex. med at sætte i Værk de Beslutninger, der tages af Sundhedskommissionen med Hensyn til Tilveiebringelsen af de fornødne Lokaler, Anskaffelse af Telte, Senge, Medikamenter, Vedelse af Korrespondance osv. Dertil kommer, at det netop under saadanne særlige Forhold, hvor der kan blive Tale om temmelig indgribende Paalæg og Forbud, er hensigtsmæssigere, at det lægges i Politimesterens Haand at udstede Ordreerne paa Sundhedskommissionens Vegne, idet Politimesteren vil kunne optræde med større Værdighed end Distriktslægen. — I Vædringsforslag 2 foreslaas indflettet Ordene „og Handelspladserne“, idet der formentlig bør hjemles Handelspladserne den samme Ret som Kjøbstæderne til at vælge det ene Medlem af Sundhedskommissionen. — I Forslaget under Nr. 3 have vi foreslaaet tilføjet en Sætning om, hvorledes der skal forholde, naar en Jurisdiktion omfatter flere Distriktslægeembeder. Jurisdiktionernes og Distriktslægeembedernes Omraade falde nemlig ikke sammen. Der høves Exempler paa, at der i en Jurisdiktion findes indtil 4 Distriktslægeembeder. Det følger af sig selv, at samtlige Distriktslæger bør være Medlemmer af de overordentlige Sundhedskommissioner, men Enhver dog kun for sit Embedes Omraade. — I Lovforslagets § 1, Stk. 2 og 3 findes Forslag om Ordningen af de saakaldte Hjælpekommissioner. I Overensstemmelse med hvad der blev udtalt under 1ste Behandling, har Udvalget under Nr. 4 stillet et Forslag angaaende dem. Lovforslaget gaar ud paa, at disse Hjælpekommissioner skulle anordnes af Overtillshnet, at Antallet af Medlemmerne i dem skal bestemmes af Sundhedskommissionen, og at de kommunale Raad skulle vælge disse Medlemmer. Det forekommer os, at denne Ordning ikke er ganske heldig. Det vil let føre

til en hel Del Tidsspilde, og det vil i Virkeligheden kun være en Formalitet, idet der jo ikke kan være Tvivl om, at Overtillshnet, naar Sundhedskommissionen gjør Indstilling om, at der anordnes en Hjælpekommission, saa ogsaa vil gjøre det. Det forekommer os derfor bedre, at Loven affattes saaledes, at disse Hjælpekommissioner strax ere til Stede, naar der bliver Spørgsmaal om deres Anvendelse, og det kan ske let og simpelt paa den Maade, som Udvalget har foreslaaet, at de kommunale Raad skulle udgjøre Hjælpekommissionerne, dog at de kunne lade Hvervet udføre ved et Udvalg, hvortil ogsaa Medlemmer udenfor de kommunale Raad kunne vælges. En saadan Ordning er saa meget naturligere, som noget Tilsvarende findes i forskellige Sundhedsvedtægter for Kjøbstæderne, hvor der i de Paragrafer, som handle om Epidemier, findes Bestemmelser, hvorefter Sundhedskommissionerne kunne forlange af Byraadene, at de skulle udnævne Mænd, som skulle gaa Sundhedskommissionerne til Haande. — Vædringsforslaget under Nr. 5 gaar ud paa en ny Affattelse af det første Punktum i Stk. 4 i § 1. At vi der foreslaa en ny Sætning, har imidlertid ikke nogen meget indgribende Betydning. Hovedsagen i Vædringen er at ordne Oversundhedskommissionerne ikke amtsvis, men efter Amtsraadskredsene. Det er vistnok den naturlige Ordning, idet de forskellige Amtsraadskredsene ikke have Meget med hinanden at gjøre. Andre Steder i Lovforslaget vil man ogsaa se, at man har lagt Vægt paa Amtsraadskredsene, ikke paa Amtene. Det gælder saaledes § 22 om særlige Epidemihyggehuse. Den foreslaaede Forandring vil medføre Vædringer paa forskellige Steder i Punktummet, og det er Grunden til, at det er blevet omskrevet. Der var ogsaa et Par mindre Smaaændringer at foretage. Der er saaledes i det Mindste en Amtsraadskreds, hvor der ikke findes Kjøbstæder, nemlig gamle Njøbenhavns Amt, og det har nødvendiggjort yderligere Vædringer. — Hvad der gælder for Distriktslægen paa Landet med Hensyn til de overordentlige Sundhedskommissioner, gælder ogsaa for Syfici, nemlig at hvor

Rettelse.

Sp. 772 L. 28 f. n.: „Ved første Behandling af Jernsloven i Mar blev Forslaget afvist af Drosforeren dermed“ 1.: „Drosforeren afviste Forslaget dermed“.